

Az ünnep

Lehet-e megállni. A szeretethez meg kell állni. Kiállni, valahogy megvetni a lábat a sodrásban. Amit alig lehet.

Néhány nap múlva karácsony van. A Károli-bibliában a nagyanyám beírása. Ésaiás 41. 10. *„Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjaival támogatlak.”* Ez alá pedig ezt írta: *Jusson eszedbe a halál.* Kicsit bizonytalan kézírás. A nagymamám 1893. december 24-én született, és 1987. december 24-én halt meg.

Jusson eszedbe az élet.

Remegés. Az izgalomtól, és nem a félelemtől?

„Mert minden, a ki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.” (Pál levele a Róma-beliekhez 10. 13.)

A karácsony a legizgalibb, boldog, félelmes, mély, titokzatos izgalmak forrása gyerekkorom óta. Születik valaki tényleg. Csend, havazás, illatok, gyertyafény. Karácsonyi neszezés. Erről az érzésről nem szabad lemondani. Nem szabad elhagyni. *„Minekutána pedig férfiúvá lettem, elhagytam a gyermekhez illő dolgokat.”* (Pál levele a Korinthusbeliekhez 13. 11.) Estefelé elsétáltunk a Szondy utcai templomba, vagy átgyalogoltunk a Ferdinánd hídon, a Lehel piaci templomhoz. Ropogtattuk a havat. Fehér, érintetlen hó, senki más nem járt ilyenkor arrafelé. A nagyanyám, a húgom, meg én. Otthon pedig készült a karácsony. Délután le kellett feküdni, de a várakozás izalmától egy kicsit sem tudtam aludni. Halk hangok. Megreccsen a parketta. Mire is várok. A templomban fenyőillat volt. Tényleg megszületett a Jézus.

„És lőn azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész Föld összeírattassék. 2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Síríában Czirénus volt a helytartó. 3. Mennek vala azért mindenek, hogy beírattassanak, ki-ki a maga városába. 4. Felméne pedig József is Galileából, Názáret városából Júdeába, a Dávid városába, mely Bethlehemnek neveztetik, mivelhogy a Dávid házából és háznépe közül való volt. 5. Hogy beírattassék Máriával, a ki néki jegyeztetett feleségül, és várandós vala. 6. És lőn, hogy mikor ott valának, betelének az ő születésének napjai. 7. És szülé az ő első szülött fiát; és bepólyálá őt, és helybezteté őt a jászolba, mivelhogy nem vala nékik helyök a vendégfogadó házábanál. 8. Valának pedig pásztorok azon a vidéken, a kik künn a mezőn tanyáztak és vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett. 9. És imé az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevé őket: és nagy félelemmel megfélemlének. 10. És monda az angyal néki: Ne féljetek, mert imé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészzen: 11. Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. 12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kis gyermeket bepólyálva fektüdni a jászolban. 13. És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, a kik az Istent dicsérik és ezt mondják vala: 14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jó akarat!” (Lukács Evangyélioma 2. 1–14)

Megállni, olyan sokáig, amíg csak lehet.

Én egy kicsit félek.

Mert *„most rész szerint van bennem az ismeret...”* (Pál levele a Korinthusbeliekhez 13. 12.)

Budapest, 1989. december 19–20.